

NA SVETO ANO

V zgodnjem jutru 14. januarja smo se večina od šestnajstih članov UTŽO Trebnje, ki smo se udeležili pohoda, zbrali na železniški postaji v Trebnjem, ostali so vstopili na vmesnih postajah. Vlak nas je popeljal proti Ljubljani, kjer nas je pričakala posebnost - izstop na začasnem terminalu, precej oddaljenem od običajne postaje. Od tam smo se odpravili proti peronu za primorsko smer, prek Dunajske ceste, da se odpeljemo proti našemu cilju.

V kraju Preserje smo izstopili iz vlaka in se povzpeli proti vzpetini Žalostna Gora, kjer stoji cerkev zgrajena v baročnem stilu leta 1727. Posvečena je Žalostni Materi Božji. Ob cerkvi je obzidje s trinajstimi postajami križevega pota, kar je tipično za romarske cerkve. Cerkev je bila zaklenjena, zato smo si ogledali in prebrali le zapise o cerkvi in se fotografirali. Veter nas je opomnil, da smo se povzpeli iz zatišja doline. Na razgrete glave smo si ponovno naredili pokrivala in krenili skozi vas Kamnik pod Krimom. Gore Krim, ki se nahaja v neposredni bližini in je visoka 1107 m nismo dobro videli, ker so jo zakrivale meglice.

Pot proti Sveti Ani smo iz vasi Kamnik pod Krimom nadaljevali po zaledeneli gozdni poti. Ko smo se dvignili nad gozdno mejo tik pod sveto Ano, pa se je zgodilo tisto, kar smo po tihem želeli. Sonce se je na nekaterih krajih prebilo skozi oblake in osvetljevalo kraje, na katere so se odpirali lepi razgledi. Videli smo Ljubljano z gradom, levo od nje Rožnik, ki smo ga prepoznali po cerkvici, še bolj levo jasno izrisana Šmarna gora, v ozadju vsega tega pa veličastni zasneženi vrhovi Kamniško Savinjskih Alp. V neposredni bližini nas je iz sosednjega hriba Mlečnik pozdravljala osem kotna cerkev Svetega Jožefa. Po počitku in okrepčilu iz nahrbtnikov smo se spustili skozi gozd proti Podpeškemu jezeru. Naravno jezero je majhno in skoraj popolnoma okroglo z globino 51 m, zaradi česar spada med najgloblja naravna jezera v Sloveniji. V Podpeči smo pričakali avtobus LPP, s katerim smo se preko Barja in mimo Plečnikove cerkve vrnili v Ljubljano. Na Bavarskem dvoru smo izstopili in pohiteli na vlak. Domov smo se vračali prijetno utrujeni od prehojene poti, hvaležni vodnikom, ki so nas varno vodili in vsak s svojimi vtisi o dnevu, ki se je začel v mraku in nekoliko turobnem jutru, končal pa s soncem v sijočih razgledih in prijetnih spominih.

Besedilo: Jožica Mikec

Žalostna gora

Ljubljansko barje

Sveta Ana

Foto: Milojka Vitez